

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Nisporeni din 02 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Cojocaru Gheorghe Victor, născut la 01.05.1994 în or. Nisporeni, domiciliat în r-nul Nisporeni, s. Vărzărești, str. 31 august nr. 64.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.01.2015 – 02.03.2015 (prima instanță).
2. 23.03.2015 – 21.04.2015 (instanța de apel).
3. 07.07.2015 – 12.08.2015 (instanța de recurs ordinar).

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 02 martie 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cojocaru Gheorghe a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 15 octombrie 2013 un an închisoare, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, aplicată față de Cojocaru Gheorghe a fost schimbată în arest, fiind luat sub strajă din sala de judecată.

A fost încasat din contul lui Cojocaru Gheorghe în folosul părții vătămate Drumea Ion prejudiciul material în sumă de 663,58 lei și prejudiciul moral în sumă de 4000 lei.

A fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate Bratunov Petru lămurindu-i se ultimului că asupra cuantumului urmează să se adreseze în instanța de judecată în ordinea procedurii civile, cu toate probele ce specifică cheltuieli.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că în seara de 27 octombrie 2014, Bratunov Petru împreună cu Drumea Ion s-au dus împreună la barul care se află pe str. Alexandru cel Bun din or. Nisporeni ca să servească băuturi alcoolice. Ajungând la bar ei au servit bere și au mai discutat, după care fiind deja ora târzie au decis să plece la domiciliu, au ieșit din bar, după care au început să meargă pe str. Alexandru cel Bun spre locul unde sunt parcate automobilele de la compania „taxi”, cu scopul ca să se ducă acasă cu taxiul. Mergând pe strada menționată și ajungând lângă cinematograful „Luceafărul” au fost ajunși din urmă de către două persoane de gen masculin necunoscute de ei, dar care mai târziu s-a stabilit că se numesc Cojocaru Gheorghe și o persoană în privința căreia cauza este disjunctă (f.d. 67), care fără motiv au început să le aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i lui Bratunov Petru conform raportului de expertiză medico-legală nr. 170 - plagă pe mucoasa buzei de sus pe partea stângă, excoriații din regiunea temporală pe partea stângă, excoriație pe frunte pe partea stângă și pe obrazul stîng care se califică ca vătămare corporală neînsemnată și lui Drumea Ion cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 169 - comoție cerebrală, plagă pe mucoasa buzei de sus din centru, excoriație pe frunte pe partea dreaptă, echimoze din jurul ambilor ochi care se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

După aceasta, Drumea Ion l-a telefonat pe cumnatul său Zghibarta Valentin pe care l-a anunțat despre cazul care s-a petrecut și ultimul a venit imediat la fața locului și văzînd că persoanele, care aveau un comportament agresiv, se aflau în stare de ebrietate, a telefonat la Inspectoratul de Poliție Nisporeni și a anunțat despre cazul care s-a petrecut.

Mai târziu, a fost constatat faptul că Cojocaru Gheorghe împreună cu o persoană în privința căreia cauza este disjunctă, l-au încurcat pe Bratunov Petru și Drumea Ion cu alte persoane cu care ar mai fi avut careva conflicte mai înainte și și-au cerut scuze referitor la cazul pe care l-au comis.

În drept, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Cojocaru Gheorghe în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, comis de către două persoane.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Nastas Tatiana în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe, care a solicitat casarea

sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri și aplicarea în privința lui Cojocaru Gheorghe a unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, apelul avocatului Nastas Tatiana în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe a fost respins ca nefondat, iar sentința instanței de fond menținută fără modificări, din considerentul că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Cojocaru Gheorghe în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont și de faptul că dînsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, cât și de faptul că dînsul fiind anterior condamnat, la 15.10.2013 de Judecătoria Nisporeni în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal - la 5 ani închisoare pe un termen de probă de 4 ani, a comis infracțiunea imputată în perioada de probă, or potrivit art. 90 alin. (11) Cod penal în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Instanța de apel a menționat, că instanța de fond n-a ținut cont de faptul că inculpatul Cojocaru Gheorghe fiind anterior condamnat, la 15.10.2013 de Judecătoria Nisporeni în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal - la 5 ani închisoare pe un termen de probă de 4 ani și prin urmare, pedeapsa trebuia să fie mai mare de 5 ani închisoare la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, însă s-a ținut cont de faptul că sentința a fost atacată cu apel doar de către avocatul Nastas Tatiana în interesele inculpatului Cojocaru Gheorghe și instanța de apel nu s-a expus în această privință, pentru a nu înrăutăți situația inculpatului Cojocaru Gheorghe în propriul apel.

5. Hotărârile nominalizate sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe, invocînd temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care se solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă, invocînd că:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de fond și instanța de apel la emiterea deciziei nu a ținut cont de prevederile art. 75, 87, 90 Cod penal, de personalitatea inculpatului cât și de stabilirea circumstanțelor atenuante; inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor și este unicul întreținător al familiei sale; ca circumstanțe atenuante la stabilirea

pedepsei au fost stabilite recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră;

- art. 85 Cod penal nu exclude posibilitatea adăugării părții neexecutate a pedepsei principale de categorie diferită în raport cu pedeapsa principală stabilită prin ultima sentință:

- corectarea și reeducarea inculpatului Cojocar Gheorghe poate fi posibilă și prin stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, fără izolarea lui de societate.

6. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil în speța dată din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal mai reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță și de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică această hotărîre numai referitor la stabilirea pedepsei, care consideră că nu a fost individualizată corect.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa sub formă de amendă de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare pînă la 5 ani.

Cauza penală a fost soluționată în procedura simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, „Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută

de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”. Astfel, de către instanța de fond inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa în limitele noi ale sancțiunii. Analizând soluția instanței de fond, instanța de apel corect a motivat, precum că:

„ instanța de fond corect și rațional a considerat de a-i aplicat lui Cojocaru Gheorghe pedeapsa închisorii, în limitele sancțiunii art. 287 alin. (2) Codul penal, cu aplicarea și a prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, ținând cont și de faptul că dînsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, cît și de faptul că dînsul fiind anterior condamnat, la 15.10.2013 de Judecătoria Nisporeni în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal - la 5 ani închisoare pe un termen de probă de 4 ani, a comis infracțiunea imputată în perioada de probă, or potrivit art. 90 alin. (11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de fond corect și rațional i-a aplicat pedeapsa închisorii cu executarea reală a ei, dispunînd anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

De asemenea, Colegiul menționează faptul constatării de către instanțele de judecată a circumstanței atenuante – „recunoașterea vinovăției și căința sinceră” și a circumstanței agravante – „săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară”. Recurentul bazîndu-se pe aceste circumstanțe, invocă în recursul declarat, la fel ca și în apelul declarat, argumentul cu referire la ignorarea prevederilor art. 75, 85, 87, 90 alin. (11) Cod penal, însă Colegiul penal apreciază, așa cum de altfel în mod corect a reținut și instanța de apel, netemeinicia acestui argument.

La fel, Colegiul penal reține și faptul că, față de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, astfel cum a fost individualizată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, în raport cu dispozițiile art. 75 Cod penal, este necesară realizării funcțiilor sale de constrîngere, de reeducare, precum și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal. De altfel, în ansamblul criteriilor indicate de art. 75 Cod penal, persoana inculpatului reprezintă doar un reper care nu poate prevala față de criteriul gradului de pericol social concret ridicat pe care îl reprezintă fapta acestuia, astfel, în opinia instanței de recurs nu este justificat argumentul părții apărării privind asprimea pedepsei stabilite.

Rezumînd cele menționate, instanța de recurs constată că, instanța de apel întemeiat a menținut pedeapsa stabilită de instanța de fond, care a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, pedeapsa penală este aplicată în limitele prevăzute de lege, conform sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieșind din textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal remarcă, că argumentul indicat în recursul declarat, fiind invocat și în instanța de apel, a format obiect de discuție, cu expunerea întemeiată de către instanța de apel în hotărîrea sa a concluziilor motivate privind această chestiune. În recursul ordinar declarat, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, care nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal analizînd cazul de casare menționat, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, constată că acesta nu este incident în cauză.

În urma celor supra indicate, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului Cojocaru Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoriei Nisporeni din 02 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cojocaru Gheorghe Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 august 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin